Talu taigina tasuttab
Pere piigi piõrüttelеb
Ülе küna hüllüttelеb
Läbi wiе wirjuttelеb. –

47 ~~Kuitjikkäne~~ nuorukkane
Ilus neid oled emältonäbjä
Kaunis neid oled kaugeltnäh
Tühi tiab neiju wiisjida
Mussta kulmu kombesida
Ehk on jüttikkäd siesja
Luttikäd ligi ihuda
Kosnad kõpsusja kudemas
Täid makjusja magamas.

48 Neitjikkäne nuorukkane
Enne olid silmistä sileja
Ja olid palgesta punane
Koruja õärjed kullerdajõd
Nüüd oled silmistä sinine

Ja oled plankis palgesta
Korwa õärjed kollettanud
Wäsit oled jõna wigane
Tuaett oled jõna tõbine
Pun ja lunst oled pu[illegible]attan

ükskord on jõda wiisi ühele
laulnud, kui peigmees ja prunt
lauwas on olnud, prunt on
liikkanud küünarnukkiga
peigmehe külge, ja ise üttend,
[illegible] kuis sõbergust
tuõanäd kaikk.

Ärge jange jahakõ minu
nalja ülе. –

49 Kui piõnd jaawad, jiis
hakkawad näjed laulama
Pue üttе uõkkäne ja tuõ[illegible]
Anna mulle aida wotti
Katju mulle kambriwotti